

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

ιστορικώτατος ό όποιος άκούσθηκε από κάτω από τήν Έταιρίαν του Έλληνισμού.

— Ποιόν Μακεδονικόν του βγάζει τώρα ό κ. Καζάζης; Τόν τριακοστόν;

— "Α, μπά! Τήν Μακεδονίαν μās τήν έδωτε παιά και τώρα θά βάλη πρόρη για τήν 'Αλβανία! 'Από 'Εδομάδα θάρχιση τους 'Αλβανικούς του λόγους!...

ΠΟΣΟΝ ΑΠΛΟΙ

Ήσαν οι Θηβαίοι νάπευθυνθούν εις Πολιτικήν Πυθίαν διά νά μάθουν αν θά υποβάλλη ή όχι τό περί καταργήσεως των νέων νομαρχιών νομοσχέδιον!

"Εχοντες συμφέρον, εξ αντιζηλίας προς τήν Δεξαδείαν, νά καταργηθούν αι νέαι Νομαρχίαι συνέταξαν ψήφισμα και τό απέστειλαν εις τόν κ. Δηλιγιάννην, παρακαλούντες αυτόν νά μείνη ανένδοτος προς πραγματοποίησιν των πατριωτικών κτλ.

Και ό πονηρότατος Γορτύνης, παρακλμπτων επιτηδεύς τόν σκόπελον, τους απήντησεν ότι ευγνωμώνως απέδελθη τάς εύχάς του Θηβαϊκού λαού, παρακαλών τήν επιτροπήν νά μεταδώση εις αυτόν τάς ειλικρινείς προσήσεις του.

Και περί Νομαρχιών τίποτε!

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΙΓΙΝΑΝ

δύο ακόμη επρχίαι, ή Τριγωνία και ή Καρδίτσα ικανοποίησαν τό Κορδόν, έλεξασαι Δηλιγιαννικούς βουλευτάς, άνευ τής ελαχίστης επεμβάσεως.

'Επέμβασιν μόνον ή Κυβέρνησις έκαμε, άκυρώσασα τάς προηγουμένας έκλογάς, με τήν πλήρη παποίθησιν ότι οι νέοι βουλευτάι θά είνε ιδικοί της.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΤΟΣΟΝ

διατυμπανηθείσαν υπό τής 'Αστυνομίας ανακάλυψιν, σύλληψιν και εξόντωσιν τής μεγάλης λωποδυτικής συμμορίας, νέα πάλιν κλοπή διεδραμηαιτίσθην εντός των 'Αθηνών, εις βάρος των κ. κ. Ζάννου και Ρός.

'Ικετεύομεν τόν κ. Γενήσερλην νά διατάξη τά όργανά του νά μήν ανακαλύψουν και άλλην λωποδυτικήν συμμορίαν, διά νά μή συμβή άμέσως και άλλη θρασυτέρα κλοπή.

"Ολοι οι του σκάτους με δόντας συνεπριγμένους και κινήται εις τάς θέσεις των, έβλεπον τσιπηλοί και δι' άπλανούς ούχλημού τους τάφους ολίγους ήνοίγοντο ενώπιόν των.

Τό ένστικτον του κινδύνου έφερε είδος άλλοφροσύνης εις τάς ψυχάς των και ένίοτε γέλωτες νευρικοί άκούσαιο εμφανίζοντα εις μερικά πρόσωπα.

Βροχή άπερίγραπτος, πυκνή, πχ/εία, άδικήρατος, ήρχιτε πίπτουσα ως εξ άνεξαντλήτων κρουών, πελώρια δέ κύματα ήρχισαν είσβάλλοντα και πλημμυρούντα τό κατάστρωμα του πλοίου.

"Ο 'Ορέτης είχε θέσει εντός του έσωτερικού θυλακίου τάς ίεράς του άναμνήσεις και κίνητος εις τήν θέσιν του συνεκέντρων τήν προσοχήν του εις τόν χειρισμόν. Δέν ήθελε ν' αποθήνη χωρίς των άγκαλιών του κειμηλίων. Τό γλυκύ αυτό ύνειρον είχε βουκαλήσει τήν ζωήν του και ήδύνη τάς σκέψεις του τόσους μήνας τώρα και δέν ήθελε πλέον νά τό αποχωρισθ ή!

'Ιτω; τα είσώρησε και ως τρυφερόν φυλακτόν εις τήν ώσαν του κινδύνου ως ήγειον λείψανόν έν μέσφ τής μελανής έκείνης νυκτός τής όποιας δέν έγνώριζε άν θά έβλεπε τήν ήμέραν.

Κρατούμενος διά των συνεσπασμένων δακτύλων του από των σιδηρών βριγκιών τής γαφύρας με τόν όφθαλμόν άτεν ή και τόν νούν πρσστηλωμένον εις τό έργον του, έψι-

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— Είμεθα εις θέσιν, κ. Περιεργε, νά σάς διαβεβαιώσωμεν με τόν επίσημότερον τρόπον ότι ό μόν κύριος που ήμίλησε περί συγχρόνου φιλολογικής ξηρασίας τίποτε άλλο από τά κριτικά άρθρα των εφημερίδων και από τάς πενταλέπτους έκδόσεις δέν κατεδέχθη νά διαβίση έως σήμερα, ό δέ άλλος κύριος ό όποιος έταμπουρώθηκε ύπισθεν μεϊς κριτικής, ής τήν πούμε κ' έτσι, επιφυλλίδος περί Σουρή για νά άποκαλέση «κριτικά μανιτάρια» ποιητάς τής περιωπής του Παλαμά και λογίους τής περιωπής του Νιρβάνη, έγραψε μόνον και μόνον για νά δείξη τάχα πως καταδιώκεται κι' αυτός από τους νέους, ενώ είνε χρόνια και χρόνια τώρα που έλισμονήθηκε και από τους γέροντας ακόμη. — κ. Δημήτρ. Μ... Τό συγχρητικώτατον άληθός ποιήμα σας, ή μεγάλη λύπη δέν σάς άφησε νά τό κάμψετε και καλλιτεχνικόν. Δέν πειράζει και αν δέν δημοσιευ ή. 'Ο εύγενής σκοπός, ό όποιος σάς τό ένέπνευσε, εκπληρούται πάντοτε. — Δέν βαρύνεσθε φίλτατε Ρωμηέ, νά σκέπτεσθε τόσον μικρά πράγματα! Είτε πρωϊνός είνε ό κ. Δηλ. είτε έσπερινός τό ίδιο κάνει. 'Αρκεί ότι τά έργα του είνε νυκτερινά κατά τό πλείστον! — Νά και μία ώραία ιδέα του Λατκαράτου, ή όποία ήμπορεί νά εφαρμοσθ ήτιόλογα εις έκείνα που μās γράφετε, κ. 'Ανανία: "Όχλον δέν έννοώ άποκλειστικώς μόνον έκείνους που φορούνε σκούφια, άλλ' όλους έκείνους όπου, ή από κάτω από σκούφια ή από κάτω από καπέλλο, σκεπάζουν λίγο νού και πολλές προλήψεις». — Τό πρώτον δυστυχώς, κ. Β. Βασ., έράθη, "Αν ήμπορείτε νά μās στείλετε κανένα άλλο, συντομώτερον όμως, εύχαρίστως θά τό δημοσιεύσωμεν. — κ.κ. Γ. Καζανόβαν, Γ. Κολοδοίκαν και Κωτάνωφ εις Πειραιά. Συνδρομαί έλήφθησαν. Εύχαριστούμεν.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

— Τό τέταρτον τεύχος τής «Κριτικής», τό όποϊον εξεδόθη προχθές, περιέχει τήν έπιστολήν, ή όποία άπεστάλη εις τους επιστήμονας, λογίους και καλλιτέχνας μās περί του Βασ. Θεάτρου και τής Αρχματικής του 'Ωδείου Σχολής, τους «Πατριούς και τί Πατρία» του κ. Στεφάνου Ραμά, τους ποιητάς μας: Ι. Γρυπάρης υπό του κ. Παύλου Νιρβάνη, τό τέλος τής Κριτικής του Ρώτσου Σεμεντόφσκη περί του Ζολζ, μίαν περίεργον κριτικήν χωρίς σύνορα και χωρίς συνέχειαν του κ. Περικλ. Γιαννοπούλου, άνοικτήν έπιστολήν διυ τό 'Ωδεϊόν 'Αθηνών υπό του κ. Γ. Λάμπη και διαφόρους καλλιτεχτικούς και φιλολογικούς σημειώσεις.

— Περιεχόμενα του τελευταίου φύλλου των «Παναθηναίων»: Ν. 'Επισκοποπούλου, τό έργον του Ζολζ — Δάντη, 'Η Κόλασις, ήσμα πέμπτον, μετάφρασις Γεωργίου Καλογυρού. — Α. Παπαδιαμάντη, 'Η Φόνισσα, μυθιστόρημα, συνέχεια — Α. Γρ. Καμπούρογλου. 'Ο πρώτος έρτατμός του Συντάγματος, Μία συμβολική τής Γ', Σεπτεμβρίου. — Α. Σ. 'Αρχαιολογία, σάτυρα. Αί έν Κορή-

τη ανακαταί, 'Αμερικανική αρχαιολ. Σχολή, Γαλλική αρχαιολ. Σχολή. — Διονυσίου Αιγαίου, Πολιτική Σελίς, Νικόλαος Μαυροκορδής. — Χάρη 'Ημερινού, Λόγοι και άντιλογοι.

— 'Αγγέλλεται ή έκδοσις τής «'Αττικής» εικονογραφημένης εφημερίδος, έκδομένης κατά Κυριακήν, υπό τήν διεύθυνσιν του άγαπητού συναδέλφου και διευθυντού τής «Πανακοθήκης» κ. Α. Καλογεροπούλου. Τό πρώτον φύλλον θά έκδοθ ή τήν προτελή Κυριακήν.

ΙΕΡΑΡΧΙΑ

Μιά μέρα, λέει ό μύθος, τά 'πάνω σκαλοπάτια τής σκάλας 'μίλησαν με περηφάνεια στα κάτω σκαλοπάτια και είπαν:

— Μή νομίζετε πως αξίζετε όσο και 'μείς; Σεις είσθε βουτηγμένα στον βόρβορο και 'μείς είμαστε ψηλά, στον ελεύθερον ήέρα. 'Η φύσις έβαλε τήν ιεραρχίαν κτήν των βαθμίδων, ό χρόνος τήν καθιέρωσε και είναι νόμιμος!

"Ενας φιλόσοφος που έδιάβαινε άπ' εκεί, άκουσε τά λόγια αυτά, έγέλασε και άναποδογύρισε τη σκάλα.

ΕΡ. ΧΑΤΙΝΕ

Δεκαπενθήμερον επιστημονικόν και καλλιτεχνικόν περιοδικόν

Ίδρυται: Γ. ΑΣΙΩΤΗΣ και Γ. ΛΑΜΠΕΛΕΤ

Συνδρ. έτησία Δρ. 10 ΕΙΣ ΤΗΝ «ΚΡΙΤΙΚΗΝ»
» έξάμηνος » 6 ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΚΑΛΙ-
» τριμηνος » 4 ΛΙΤΕΡΟΙ ΛΟΓΙΤΕΣ Κ' ΕΠΙ-
ΣΤΗΜΟΝΕΣ, ΙΔΙΚΟΙ ΜΑΣ ΚΑΙ ΞΕΝΟΙ.

Διά τό έξωτερικόν Διά πῶσαν αἰτησίαν:
Συνδρ. έτησία φ.χρ. 18 Διεύθυνσις: Η. ΠΑΧΥΣ

» έξάμηνος » 6 Η
'Η «Κριτική» είνε τό εϋθηνότερον των μέχρι τουδε έκδοθέντων περιοδικών

ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΝ ΤΟ "ΑΣΤΥ,"
ΔΕΔΦΩΝ ΚΑΝΤΟΡΩΝ
νθον—ζυτά—σπόροι
Ληθινός παράδειδος
ΡΙΘ 20 ΟΛΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Φύλλα περασμένα του «Νουμά» πωλούνται εις τό Κεντρικόν Πρακτορείον των Εφημερίδων και εις τά κιόσκια των πλατειών Συντάγματος 'Ομονοίας, 'Εθνικής Τραπεζής και Βουλής.

θύριζε άκούσιως μίαν λέξιν ήτις ήρχετο 'άτυναισθήτως εις τό άκρον των χειλέων του.

— Ρόζα... Ρόζα...

Δις ή τρις υπό τήν άκατάχτητον περιτροφικήν κίνησιν των στοιχείων ή υπό τό βάρος γιγαντιαίων όγκων ύδατος τό καταδρομικόν έκλινε και κινδύνευσε νά μή άνεγερθ ή πλέον, άλλ' ή στίβαρά διεύθυνσις του οίχκος τό έτρωσε.

Αί μορφαί έκελάζον και τά σώματα είχαν βραχ ή μέγρι μυελού όστέων, μεθ' όλα τά άδιέθορα ήτινα εις ούδέν ίσχυον. 'Ητο δέ άπερίγραπτος πένθιμον τό θέαμα του πλοίου έκείνου έν μέσφ τής παραφορτύνης των στοιχείων παρατυρομένου άκαταγέτως εις τό άγνωστον και τό είμαρμένον.

Βρονταί, κεραυνοί και ούρλιακμοί άπείσθη: άντήχουν πανταχόθεν και έν μέσφ τής συντελείας αυτής μία άλλη βοή ήκούετο παγερά και εύκρινεστέρα παρερχομένη μακρόθεν εις τό βάθος του όρίζοντος.

"Οτοι ήκουσθη τήν φοβεράν αυτήν φωνήν δέν θά τήν λητμονήσουν πλέον.

Και έν μέσφ του πυκνού σκότους και τής άπειλής, ύπθην έφθανε ή άπειλή αυτή, κατι άγνωστον και συγκεχυμένον παρήρχετο.

Τά νέρη, οι ζόφοι και τά ύδατα άπετέλουν έν σύνολον συνεσκοτισμένον και άδικήρατον έκ κυμάτων ούρανομή-

κων τυστρεφόμενων περί έαυτά, στροβίλων λυσσάλεον άέρος και πρωτογενούς βροχής.

'Ιδού ό,τι ήδυνήθησαν οι καθηλωμένοι όφθαλμοί των ναυτών του 'Ελληνικού καταδρομικού νά διακρίνωσι έν μέσφ του πυκνού ζόφου και των έκτυπωτικών άστραπών αιτίνας έδεικνυν τό μαυρόν φάντασμα νά παρέρχεται μακράν εις τόν όρίζοντα.

"Όταν μετά τρείς ήμέρας τό λευκόν καταδρομικόν έν άταξία και με πολλά ξύλινα παρατήματα τεθραυσμένα ή έλλείποντα εισήρχετο εις τάς 'Ατόρας ή λιμήν παρίστα οί-κτρον θέαμα.

'Η θάλασσα είχαν εισορμηται εις μέγα διάστημα προς τήν ξηράν, κατκαλύσασα τήν παραλίαν ναυίχια επείπουν πανταχόθεν πλείστα έστιοφόρα και άτμόπλοια έκαινο επί τής άκτής πλαγίως ύποκύβαντα, πολλοί οίκισι είχαν καταπέσει, φουέται είχαν κατατραφή και οι άνθρωποι επλάνωντο άπελπισμένοι μεταξύ των έρειπίων και των καταστραφέντων πραγμάτων των.

Οι ναύται σταυροκοπούμενοι έδοξάζον τόν 'Ισόν διά τήν σωτηρίαν των και ήρχίζαν τήν εκκατοποίησην και επίσκευσήν των έφθαρμένων μερών του πλοίου.

'Ακόμη εις διήπλους έσκέπτοντο και εισήρχοντο εις τήν Μεσόγειον.

(έκολουθεί)